

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Capvt V. De cura in seruando sigillo Confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

netur indirectè, & à peccatis antea confessis quorum putat bona fide recepisse se absolutio- nem. Quando autem pœniteas propterea fieret in extrema necessitate, puto Confessarium obligatum iri etiam cum proprio aliquo dede- core & incommodo, cui præferenda esset salus animæ pœnitentis; secus si nulla ratione eum posset reuocare.

Dico secundo. Quando fuit tantum cum pec- cato, regulariter ad nihil aliud tenetur, præter- quam ad dolorem de peccato factò: quando au- tem esset eiusmodi defectus coniunctus cum damno, vel præiudicio tertij, vt quia pœnitens retinebat alienû, tunc teneretur Sacerdos eum reuocare, & admouere, quando positivè con- trarium dixisset, nempe eum non teneri ad re- stitutionem: quando autem tantum tacuisset, non teneretur. Hæc de quarta conditione.

C A P I T U L U M V.

De cura in seruando sigillo Confessionis.

QUOD AD quintum, de cura in seruando sigil- lo, quatuor præcipuè de eo cognoscenda sunt. *Primum*, ex qua confessione oriatur ob- ligatio sigilli, & Dico oriri ex confessione Sa- cramentali perfecta vel inchoata, facta Sacerdoti vero, vel ita existimato. Dixi *Sacramentali*, quia ex illa, quæ fieret laico scienter, vel Sacerdoti, etiam si ex deuotione, vel humilitate, vt in peri- culo mortis, non oriretur hæc obligatio. Item ex ea quæ fieret Sacerdoti quidem, sed non ani- mo se accusandi, sed potius animo decipien- di, vel inducendi peccatum, vt ad coniuratio-

nem, &c. non oriretur obligatio. Dixi *perfecta vel inchoata*: quia ex hac etiam oriretur obligatio: talis esset ea quæ fieret Sacerdoti, qui deinde dignoscitur nō habere iurisdictionem, vel non animo recipiendi absolutionem, sed tantum se accusandi in illo foro, & satisfaciendi præcepto. Item ea quæ fit superiori, à quo per se vel per Confessarium petit pœnitens absolutionem à casu reseruato, & alijs huiusmodi. Dixi, *Sacerdoti* vero, vel ita existimato: ad includendam eam confessionem, quæ fieret Sacerdoti qui fingeret se sacerdotem, cum tamen reuera non esset: verum hoc est dictum probabiliter: ex sententia enim aliquorum orietur eadem obligatio, ex aliorum sententia non esset eadem, quia non adest verum Sacramentum in ea confessione.

Secundo cognoscendum est, quænam sit materia sigilli; &

Dico esse quinque. *Primo* peccata omnia mortalia & venialia in confessione audita. *Secundo*, omnes circumstantias, & obiecta peccatorum; integrant enim hæc ipsum peccatum. *Tertio*, alia omnia, quæ dicuntur ad declarandum peccatum, vel circumstantias ipsius. *Quarto*, ipsa peccata publica, quatenus in confessione audita sunt, dicuntur materia sigilli; semper enim fieret iniuria Sacramento, quod redderetur onerosū, quamuis fortè non fieret pœnitenti. *Quinto*, hæc omnia intelligenda sunt esse materiam sigilli, sed relata ad personam, & peccatorem, ita vt debeant seruari sub sigillo, ne detegatur persona, & peccator: alioquin ipsa peccata per se
refertur

referri possunt, modò fiat cum prudentia, ne quoquo pacto possit agnosci pœnitens.

Ex his sequitur non pertinere ad sigillum dicere, talem sibi esse confessum, vel habere peccata venialia in genere, non exprimendo aliquod in particulari.

Tertio, cognoscendum est, quæ personæ obligentur ad hoc sigillum.

Respondeo obligari quinque personas. *Primo*, est Confessarius, ad quem reduco superiorē, quando ab eo petitur licētia casus reseruari. *Secundo*, interpres (vel nuncius, si fieri posset in absentia) de quo licēt sint opiniones, tamen probabilius est teneri, quia participat suo modo actum clauium. *Tertio*, Consiliarius, quem de licentia pœnitentis consulit Confessarius, vel præsentem, vel post confessionem. *Quarto*, est is qui furtiuè audit confessionem alterius, vel etiam casu, tenetur etiam sub eadem obligatione. *Quinto*, est is, cui confessor sacrilegus reuelauit peccatum alterius auditum in confessione: tenetur enim etiam is sub eodem sigillo. Vnde est regula generalis: *Omnia notitia habita ex confessione, siue mediatè, siue immediatè, transit ad quemcunque sub eodem onere, & manet sub sigillo.* Cum pœnitente autem ipso non potest Confessarius loqui, nisi de eius licentia.

Quarto, qua ratione seruandum sit huiusmodi sigillum?

Respondeo, esse seruandum *Primo* tam directè quàm indirectè; Vnde non potest Confessarius dicere se talem non absoluisse; dicat: Non perfeci officium meum. Item non laudet aliquē

ex multis. *Secundo*, est seruandum tam verbis, quàm signis aut factis. Vnde Episcopus, vel Sacerdos nō potest publicè negare Eucharistiam, vel matrimonium ex scientia habita solum in confessione. Item Sacerdos qui nouit aliquem excommunicatum ex confessione, non potest illi negare Eucharistiam, nec etiam priuatim. Potest quidem sub aliquo prætextu: sed si aliter effugere non possit quàm significando notitiam ex confessione, potius debet illi conferre Sacramentum, quàm non seruare sigillum. *Tertio*, est seruandum in ordine ad quamcunque interrogationem, quæ fieri possit, siue extra iudicium, siue in iudicio, siue cum iuramento dicendi quæ sciuerit, siue non: nulla enim potest esse iuridica, & consequenter semper potest Sacerdos æquiuocare, & respondere iuxta mentem interrogantis. Atque hæc satis de conditionibus in confessione requisitis.

INTERROGATORIUM PRO
Confessionibus longioris temporis.

Primò interrogetur. I. Tempus vltimæ confessionis; & an impleuerit pœnitentiã? II. Statum Pœnitentis, an coniugatus vel solutus, mercator, miles, officialis, &c. III. Dispositionem, an paratus veniat? Cætera in progressu confessionis.

Deinde interroget circa Decem Præcepta hoc ordine.

Circa primum Præceptum QVINQUE.

I. *Circa Fidem.* An dubitauerit, consenserit.

expres-